

[Stetter.]

Den nordiske Investeringsbank skal ske i samarbejde med disse banker og som et supplement til deres virksomhed.

Glistrup (FP):

Der kan altså herefter skabes den klarhed, at når det konservative folkeparti — bevares, af egen fri vilje, hvem har villet tro, at de var pisket eller bundet eller brændt på neglene til det? — når det konservative folkeparti nu stemmer for denne statsudgift på 600 mill. kr. i første omgang, ganske givet milliarder på længere sigt, så er grunden dertil ikke, at man derigennem, som hr. Stetter lod skinne igennem i sit næstsidste indlæg, har kunnet få den forbedring i forslaget, som ligger i dagsordenen, men så er det en fri afgørelse på det grundlag, vi nu ligger på, ikke nogen aftale, hvor man altså har måttet give og tage. Det er virkelig rart. Så synes jeg ikke, der er nogen grund til det æselspark, som hr. Stetter rettede mod et andet parti, som følger den linje, som hr. Stetter selv har talt for så mange gange.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Jeg skal kun sige til hr. Glistrup, at den konservative folketingsgruppe har opnået noget ved denne forhandling og ved denne afstemning, og det er det afgørende for os.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Stetter (se foran)
vedtoges med 131 stemmer mod 15.

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges med 113 stemmer mod 31; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Der vil nu blive givet ministeren for udenrigsøkonomi meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m.v.).

(Lovforslag nr. 235. Fremsat 30/3 76).

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Sammen med denne sag foretages de under punkterne 7-9 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m.v. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslag nr. 236. Fremsat 30/3 76).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension til enker m.fl. (Forhøjelse af grundbeløb m.v.).

(Lovforslag nr. 237. Fremsat 30/3 76).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslag nr. 238. Fremsat 30/3 76).

Lovforslagene sattes til forhandling

Albertsen (S):

De fire lovforslag, som socialministeren her har fremsat til behandling, kan socialdemokratiet og den socialdemokratiske folketingsgruppe tilsige fuld støtte til. Det er jo lidt af en traditionel ting, der her er tale om. Hver gang der er truffet nye aftaler på arbejdsmarkedet, er man jo forpligtet til i henhold til de internationale forpligtelser, vi skal efterleve og gerne ønsker at efterleve, at foretage en regulering af pensionen og andre sociale ydelser, der har sammenhæng med pensionen.

Det, der sker ved denne lejlighed — og jeg mener også at kunne huske, at vi har været udsat for det før — er jo, at vi her skal tage stilling til en lov, som skal have tilbagevirkende kraft fra 1. april, fordi udgangspunktet er, at ydelserne skal justeres fra 1. april. Det har nok givet anledning til lidt forvirring rundt omkring, fordi man i presse, tv og radio har sagt, at der med de dyrtidsportioner, som er udbetalt og tilstillet pensionisterne, samtidig var tale om det regulerings-tillæg, som folketetinget her skal tage stilling til. Mange pensionister har med rette følt sig lidt forundret over, at de ikke fik det fulde beløb, men det fulde beløb forudsætter, at denne regulering var vedtaget, og det kunne selvfølgelig ikke udbetales, før den var vedtaget, det kunne jo tænkes, at der blev gennemført ændringer deri.

Den anden del af lovforslaget er et bidrag

[Albertsen.]

til i det store og hele at fjerne den skævhed, som har eksisteret i flere år imellem de enlige pensionister og pensionistægteparrene. Det har ikke været muligt at skaffe politisk dækning for, at denne ændring skulle gennemføres allerede her fra 1. april, og den får altså derfor efter lovforslaget først virkning fra 1. januar 1977. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne havde set, det var sket samtidig med de andre reguleringer, fordi jeg mener, at der her i høj grad er tale om en retfærdighedshandling, men det har altså ikke været muligt at skaffe politisk tilslutning til en sådan udgift — det er jo ret store beløb, vi her drøfter: i alt vil der på årsbasis være tale om en merudgift på ca. 500 mill. kr.

Uanset lidt skuffelse over, at reguleringen for pensionistægteparrene altså først kommer fra 1. januar 1977, hvis der bliver flertal for forslaget, mener jeg alligevel, det er et så stort fremskridt, at jeg vil ikke undlade at udtale glæde over, at man under de mange forhandlinger, der har været ført om denne ting, trods alt har opnået det resultat, som nu er udformet i lovforslaget.

Det ville være særdeles ønskeligt, om det også måtte være muligt snart at få et resultat af det lovforslag, som ministeren for skatter og afgifter har fremsat, nemlig det lovforslag, der tilsigter at fritage pensionerne fra beskatning. Der var jo tidligere en kombination: beskatning både af pensioner og af de transbestemte sociale ydelser. Lykkeligvis kunne vi i enighed forleden dag her i folketinget vedtage, at de transbestemte sociale ydelser nu ikke længere skal beskattes. Det ville være meget ønskeligt, om man kunne opnå en lignende enighed om det andet forslag, nemlig at princippet om fritagelse for beskatning af pensionerne virkelig blev realiseret. Jeg vil gerne udtrykke forventning om, at man i skatteudvalget snarest får afklaret sin stillingtagen dertil.

Uanset at lovforslaget altså skal realiseres med tilbagevirkende kraft, vil det alligevel nok være nødvendigt, at der finder et udvalgsarbejde sted, men jeg skal for mit vedkommende udtale håb om, at dette udvalgsarbejde kan blive afsluttet så hurtigt som muligt, således at pensionisterne kan få den forhøjelse, der her er tale om, og jeg kan love velvillig medvirken dertil.

Peter Holst (V):

Den del af forslagene, der omhandler forhøjelse af pensionerne med virkning fra for 10 dage siden, kan venstre tilslutte sig. Det er jo imidlertid ingen hemmelighed, at vi i forbindelse med finanslovdrøftelsen for 14 dage siden om den anden del af forhøjelserne, der var tænkt gennemført med virkning fra næste januar, sagde, at vi ikke fandt, de finansielle muligheder var tilstrækkeligt til stede til, at vi kunne tilslutte os en sådan forhøjelse. Vores ordfører, hr. Christopheren, understregede, at det ingen afstandtagen var fra tanken om at ændre skævheden, en skævhed, enhver kan få øje på. Det vil sige, at vor behandling af de foreliggende fire lovforslag naturligvis vil være bundet af, at vi fortsat nærer tvivl om de finansielle muligheder for at lade en sådan forbedring af parpensionerne finde sted fra næste januar.

Jeg har gerne lige villet understrege det en ekstra gang, for at ingen skal være i tvivl om, at venstre er så stærkt som nogen optaget af at finde mulighed for at få denne påpegede skævhed rettet. Dog er det måske tilladt lige at strejfe, at vi for 3 uger siden i socialudvalget har fået et bilag, der viser, at i den 10 års periode, hvor en fuldt beskæftiget lønarbejder har fået sin realindkomst — det, der er tilbage, når skatten er trukket — forbedret 2½ gang, har pensionistparrene fået det, der er tilbage i realforbrugsmuligheder for dem, forbedret 3 gange. Jeg nævner det for at undgå en beskyldning for, at vi skulle sidde en stedse mere grel urimelighed over for pensionistparrene overhørig. De tal, jeg strejfedede, illustrerer, at der vel kan være nogle skævheder, men at der ikke er tale om, at man i det mere langsigtede perspektiv har udvist en mangel på lydhørhed over for at finde den rimelighed, vi alle kan være tilhængere af.

Jeg tillader mig til sidst et lille spørgsmål, for der opstod en uklarhed hos mig, mens jeg påhørte den forrige ordfører. Hr. Albertsen nævnte nemlig, at man måtte håbe, at forslagene om at fritage pensioner for skat snart kunne gå helskindet igennem udvalget til vedtagelse. Strider dette ikke imod udtalelsen i fremsættelsestale og bemærkninger om, at disse forhøjelser forudsættes at træde i stedet for fritagelse for skat af pensioner? Begge dele kan næsten ikke være rigtigt.

Jørgen Junior (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte regeringens forslag nr. 235 om folkepension. Vi havde gerne set, at også skævhederne for ægtepar blev rettet omgående, og beklager, at man ikke har fundet mulighed for at fremsætte forslag herom, men vi må naturligvis også gentage, således som vi har sagt det mange gange tidligere, at vi finder, at de beløb, der stilles til rådighed til denne regulering, er utilstrækkelige. Vi finder sådan set, at den rimelige forbedring for ægteparrene også er aldeles utilstrækkelig.

Hvad angår lovforslag nr. 238, kan vi naturligvis også gå ind for dette. Det kan vi derimod ikke for lovforslagene nr. 236 og 237 af mere principielle grunde; vi ønsker som bekendt invalide- og enkepensionsområdet ændret på en sådan måde, at der gennemføres nogle efter vores opfattelse reelle forbedringer, nogle nyvurderinger. Vi mener derfor ikke, at grundbeløbene bør forhøjes på nuværende tidspunkt, idet beløb, som én gang er blevet givet, har en vis evne til at forblive, og vi mener derfor, at den nødvendige regulering, som vi anerkender også bør finde sted for enke- og invalidepensionister, bør ske over bistandsloven.

Vi kan tilsige et meget hurtigt udvalgsarbejde, og vi har ikke nogen betænkeligheder, hvad angår de finansielle muligheder, som hr. Peter Holst kom ind på; det er helt oplagt, at dette område burde prioriteres højere økonomisk, at der burde bruges flere penge på det, men det har tidligere været diskuteret, og der er ingen grund til at gentage, hvad der er blevet sagt herom adskillige gange fra vores side.

Hvad angår hr. Albertsens ønske om, at forslaget om fritagelse af skat på pension skulle gå hurtigt igennem skatteudvalget, lyder det jo også så godt — det lyder jo så rart, at pensioner skal fritages for skat — men begrundelsen for, at ministeren har fundet de bemærkninger, som hr. Peter Holst trak frem, relevante i forbindelse med dette forslag, er jo nok, at det forslag, der ligger i skatteudvalget, hvor det sikkert får lov at ligge længe — jeg tvivler på, der kommer megen reel behandling frem af det — ikke er egnet, og det har ministeren og regeringen forhåbentlig nu forstået. Derfor har man trukket de økonomiske konsekvenser over i dette forslag, og det synes jeg er fornuftigt.

Det foreliggende forslag til fritagelse for skat på pensionerne er uegnet, og vi kan derfor kun glæde os over, at ministeren har forstået dette i det herværende forslag.

Vi giver med andre ord en klar tilslutning til lovforslagene nr. 235 og nr. 238, men ikke til nr. 236 og 237 af principielle grunde.

Gunner Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun komme med ganske få bemærkninger til de fire lovforslag. Overenskomsternes forbedringer på arbejdsmarkedet må jo smitte af på de økonomiske forhold også for de tre kategorier af pensionister. En enlig pensionist har på nogle områder omtrent de samme udgifter som et ægtepar, men forholdet mellem den enlige pensionist og pensionistægteparrene har medført, at der rimeligvis måtte ses på yderligere forbedringer her, og det er det, vi er i færd med. Vi vil i udvalget lytte til drøftelserne om forslaget til ikrafttrædelse pr. 1. april 1976, og vi vil også ifølge aftale gå ind i drøftelserne om yderligere forhøjelser pr. 1. januar 1977.

Intentionerne i bistandsloven og pensionisternes ydelse herfra er jo en følge af pensionsforslagene, og vi vil fra det radikale venstre se med velvilje på behandlingen af de fire foreliggende lovforslag.

Karen Thurø Hansen (KF):

Også det konservative folkeparti kan tilslutte sig socialministerens forslag om forhøjelse af grundbeløbene til vore pensionister. Vi er tilhængere af forbedring af forholdene for pensionisterne, således som forholdene også bedres for arbejdsmarkedets parter.

Jeg bemærkede hr. Albertsens udtalelse med hensyn til skattefrihed, og i lighed med hr. Peter Holst vil jeg gerne have lov til at sige, at der i fremsættelsestalen udtrykkeligt står, at den forhøjelse, der skal ske fra 1. januar 1977, skal træde i kraft i stedet for fritagelse af beskatning af pensionerne, men det vil ministeren måske svare på.

Desværre må vi erkende, at også disse forhøjelser rammer udgifterne til bistandsloven, hvoraf kommunerne jo også må bære deres andel, men det konservative folkeparti vil tilsige en positiv behandling i udvalgsarbejdet.

Ebba Strange (SF):

Når hr. Peter Holst i sin ordførertale til disse forslag fortæller om forbedringer i pensionen de sidste 10 år, er det muligvis nok rigtigt, men samtidig har vi jo papir på, at der de sidste 5 år i hvert fald er sket en forholdsmæssig større forringelse af pensionisternes indkomst end den, der er sket på det øvrige arbejdsmarked. Derfor synes jeg, det er meget beklageligt, at socialministeren er blevet nødt til at fremsætte et forslag som dette, der jo er en konsekvens af finanslovfstemningerne, og som kun giver pensionisterne halvdelen af den dækning, som de egentlig er berettiget til. Efter de beregninger som Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg har udført, skulle forhøjelsen ikke have været på 105 kr. om måneden for enlige, men på 163 kr., og for ægtepar skulle den ikke have været på 134 kr., men på 260 kr. Det svarer nogenlunde til det ændringsforslag, som SF havde til finanslovforslaget, nemlig at der skulle afsættes 500 mill. kr. til dette område og ikke de godt 200 mill. kr., som dette forslag er udtryk for.

Men naturligvis vil vi da tilslutte os den forhøjelse, der er foreslået, og i modsætning til fremskridtspartiet foretager vi naturligvis ikke nogen diskriminering mellem forskellige pensionistgrupper; vi mener, at invalidepensionister og enkepensionister er mindst lige så berettiget til deres pension, har mindst lige så stort behov for deres pension, som folkepensionisterne har, og derfor skal naturligvis alle grupperne have den regulering, de har ret til. Der er naturligvis nogle spørgsmål, vi skal have opklaret i udvalget, men ellers skal tingene jo gå stærkt, så de kan blive vedtaget, da de skal gælde med tilbagevirkende kraft, men der foreligger jo nogle uafklarede spørgsmål, som også blev rejst under spørgetiden i går af fru Hanne Reintoft, om udgifterne til hjemmehjælp, og der foreligger altså også stadig væk for mig nogle uklarheder i forhold til bolig-sikringsydelse, selv om jeg godt ved, de bliver reguleret efter, at indkomsterne bliver reguleret.

Jeg har også studset over den omtalte bemærkning i fremsættelsestalen og er spændt på indenrigsministerens svar. Jeg vil gerne formulere mit spørgsmål på den måde: betyder de bemærkninger, vi har fået med det

foreliggende forslag, at regeringen tager sit forslag om fritagelse af pensionerne for beskatning tilbage, eller betyder det, at vi udsætter det, eller betyder det, at det bliver ændret? Jeg er spændt på det, fordi vi jo arbejder med disse ting sideløbende i skatte- og afgiftsudvalget og derfor har brug for en afklaring på dette problem. Jeg mener altså, det haster med at få det gennemført, og vi vil arbejde for det i socialudvalget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for de foreliggende forslag om forhøjelse af folkepension, invalidepension og enkepension i overensstemmelse med overenskomsterne på arbejdsmarkedet, og vi kan gå ind for, at det sker fra 1. april. På samme måde kan vi gå ind for dette, at ægtepars pension forhøjes fra 1. april. Nu er fritagelse for beskatning af pensionerne kommet ind i billedet, og det har jo været diskuteret meget, men man har indtryk af, at der var mange komplikationer med forslaget om at fritage for skat, bl. a. det store problem, at personfradraget så falder bort, hvilket jo kan være katastrofalt for en del pensionister, der har hus.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi kan selvfølgelig gå positivt ind for lovforslagene, selv om det skal understreges, at vi finder forbedringerne aldeles sølle. Vi vil meget gerne støtte pensionisternes kontaktudvalg i, at reguleringen ikke svarer til pensionisternes efterhånden ganske betydelige efterslæb, og vi vil også gerne henvise til de mange beregninger, vi har fået i socialudvalget, der jo for så vidt — selv om de er så forskellige, som de er — klart dokumenterer, at det efterslæb, der først blev benægtet, er til stede. Så vil jeg i øvrigt sige til hr. Peter Holst, at man ikke kan bruge de beregninger på den måde, det blev gjort, for der er mange forskellige beregninger — pensionisternes kontaktudvalg har jo en meget klar dokumentation — men endelig er det jo ikke nogen én gang for alle vedtaget kendsgerning, at fordi arbejdsgiverne i højere og højere grad strammer lønforholdene for lønmodtagerne, skulle vi her i statsapparatet ikke kunne sikre vores pensionister et eksistensminimum. Det kan jo ikke altid sammenholdes, fordi nogle har dårlige vil-

[Hanns Reintoft.]

kår. Netop når man lever på eksistensminimum, bliver stramningen forfærdelig hård, fordi så stor en del af pengene går til de helt nødvendige forbrugsgoder; vi ved jo, at ca. 40 pct. går til den helt enkle daglige kost og nogle af de udgifter, der kommer hver eneste dag.

Jeg synes i det hele taget snart tiden er inde med de mange forskellige beregninger til, at socialministeren kom med en virkelig dybtgående undersøgelse både af pensionisternes eksistensvilkår og af deres forbrugsmønster, for jeg tror, pensionen efterhånden er så ringe, at vi vil se et meget u hensigtsmæssigt forbrugsmønster, der både er usundt og helbredsmæssigt ikke, som det skal være.

Selvfølgelig vil vi også støtte, at pensionistægteparrene får en yderligere forhøjelse til januar 1977, men vi vil meget skarpt kritisere, at de ikke som foreslået får den noget før. De kan faktisk ikke vente, og ægtefælleberegningen er i forvejen en grov urimelighed, som burde tages op til revision meget snart. Pensionisterne klager jo reelt selv ganske voldsomt, og jeg synes heller ikke, vi kan tillade os at sidde disse praktiske, reelle klager overhørig. Det er en beskeden generation, og når de i så høj grad gør opmærksom på, at det nu er for svært at klare, synes jeg, politikerne må åbne ørerne for det. Der er sagt så mange pæne ord — og det gjorde hr. Peter Holst også igen i dag — men det er, ligesom der aldrig er vilje, når pengene skal bevilges.

Med hensyn til forslaget om invalidepension ser jeg, at der ikke skal forhøjes i invaliditetsbeløb og erhvervsudygtighedsbeløb. Jeg vil meget gerne høre ministerens begrundelse herfor, for det er jo en fremgangsmåde, der faktisk udjævner skellene mellem folkepensionen og de højere invalidepensionssatser. Det kan der argumenteres for, men jeg vil meget gerne høre, hvilken argumentation der foreligger; socialministeren er jo ekspert i at slynge tal ud. Det skete også sidst vi behandlede pensionslovgivningen, hvor man faktisk ikke kunne redegøre for hensigten og motiverne.

Hvad angår forhøjelserne af taksterne i bistandsloven, er vi også enige, men jeg er meget bekymret for, hvordan kommunerne skal få råd til det. Nu er det kedeligt, social-

ministeren ikke er her, for jeg har set, at kommunerne i Københavns amt allerede har delt den forbigående hjælps satser op i 3 satser, en H-sats, en M-sats og en L-sats. L-satsen er lige så lav som den varige hjælp, og man har tænkt sig allerede at overføre nogle af dem, der var berettiget til forbigående hjælp, til en sats, der svarer til den varige hjælp. Hvis man så pålægger kommunerne yderligere byrder, frygter jeg, at endnu flere bliver ført over til denne såkaldte — og antagelig diskutabelt lovlige — L-sats. Jeg vil gerne have et klart svar på, hvordan man vil imødegå det, for de forhøjelser, der kommer nu, er jo ikke altid lagt inden for kommunernes budgettering

Arnfast (CD):

Jeg skal ganske kort bekræfte, at centrumdemokraterne vil stemme for disse lovfor-slag.

Albertsen (S):

Hr. Peter Holst stillede et spørgsmål til mig, og det vil jeg gerne lige uddybe og forsøge at besvare. Hr. Peter Holst sammenligner det, jeg har sagt her i dag med hensyn til beskatning af pensionerne, med den pas-sage i ministerens fremsættelsestale, som refererer til det samme. Jeg mener ikke, at vedtagelsen af det, der her er forelagt, på nogen som helst måde bør forhindre, at lovgivningen om fritagelse af pensionerne bliver en kendsgerning, og jeg mener, at den karakteristisk, som hr. Jørgen Junior har givet af det, er ganske forfejlet. Jeg mener fortsat, at princippet om at ophæve beskatningen af pensionerne er rigtigt. Så kan man selvfølgelig altid diskutere, hvor mange kroner og øre pensionerne skal omfatte, og dér er det muligt ikke alle her i salen har samme opfattelse, men det er klart, det også må indebære reelle forbedringer, når der bliver tale om noget sådant.

Det er hændt nogle gange, jeg er blevet skældt voldsomt ud under diskussioner om skævheden, men de tal, vi har fået i socialudvalget, bekræfter jo, at der er tale om en udvikling i de sidste 4-5 år, som nævnt af fru Ebba Strange, som har været så voldsom, at det er rimeligt med denne lille retfærdighedshandling, som den ene paragraf indebærer.

Det, som blev fremført fra fremskridts-

[Albertsen.]

partiets ordfører om invalidepensionisterne og enkepensionisterne, kan jo ikke undre nogen. Man siger altså til ca. 200.000 mennesker, som for de flestes vedkommende har en overordentlig vanskelig situation, at de ikke skal have noget. Det er en klar side af fremskridtspartiets såkaldt sociale ansigt.

Første næstformand (Grete Høckerup):

Da socialministeren ikke kan være her, vil indenrigsministeren svare på hendes vegne.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg beklager, at socialministeren er indisponeret, således at hun ikke kan være til stede, men de spørgsmål, som er af mere teknisk art og om jeg så må sige socialpolitisk art, går jeg ud fra man meget hurtigt kan få svar på i udvalget.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne, fordi de i almindelighed udtrykte ønske om en hurtig behandling. Jeg vil gerne understrege det, som hr. Albertsen sagde, nemlig at såfremt lovforslaget om skattefri pensioner vedtages, er det som nævnt i fremsættelsestalen ikke tanken at give yderligere forhøjelse til gifte pensionister fra 1. januar 1977, og det er ikke rigtigt, at der står i bemærkningerne, at nærværende forslag træder i stedet for skattefritagelsesforslagene.

Jeg har i og for sig ikke flere bemærkninger at gøre om særlig dette problem, men jeg vil gerne sige til hr. Peter Holst, at problemet om forholdet mellem enlige og ægtepar ville det være rart at få klaret så godt som overhovedet muligt.

Når hr. Jørgen Junior og fru Hanne Reintoft siger, det er utilstrækkeligt, må vi sige, at hvis vi kunne kombinere de to synspunkter i henseende til skatteudskrivning, havde vi måske mulighed for at gøre noget mere, men jeg er ikke helt sikker på, at man kan kombinere netop kommunisternes og fremskridtspartiets synspunkter, når det drejer sig om om at skaffe dækning.

Jeg er i og for sig også enig med fru Ebba Strange i, at der bør være noget mere, men lidt har også ret, og det her er dog et skridt på vejen. Fru Ebba Strange siger videre, at der er et problem i forbindelse med bolig-sikringen; ja, det er jeg da klar over; jeg er bare ikke i stand til at komme med de kon-

krete oplysninger, idet jeg først har fået sagen så sent.

Når fru Hanne Reintoft siger, at det er en sølle forhøjelse, må jeg gentage, at det dog er en forhøjelse, og at det altså går den rigtige vej. Fru Hanne Reintoft taler om invaliditetstillæg, der ikke er reguleret, og siger, at socialministeren almindeligvis slynger tal ud, som måske ikke viser sig at passe. Jeg skal ikke på nogen måde bekræfte det, som fru Hanne Reintoft siger, men bare sige, at jeg nok skal lade være med at slynge tal ud, som ikke kan bekræftes senere, ligesom jeg skal sørge for, at de spørgsmål, som i givet fald måtte blive stillet i udvalget, bliver besvaret hurtigst muligt. Foreløbig: tak for en god modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om plejehjemspladser i hovedstadsområdet [af Jørgen Junior m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LXIV. Fremsat 6/2 76).

Forslaget sættes til forhandling.

Formanden:

Indenrigsministeren vil svare på socialministerens vegne.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal på socialministerens vegne gøre nogle bemærkninger til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning og sige, at den tanke, der ligger bag forslaget til folketingsbeslutning om plejehjemspladser i hovedstadsområdet, kan socialministeren slutte sig til. Det princip, at de ældre længst muligt skal have lov til at blive i deres eget hjem, har fundet udtryk allerede i de administrative regler i den første omsorgslov af